

[Ingerlise Koefoed]

For det første vil jeg godt for jeg ved ikke hvilken gang tage afstand fra, at hele livet består af konkurrence. Det er minsandten ikke til at holde ud.

For det andet vil jeg spørge, hvem det er, konkurrencen er så sund for, og hvordan det går alle de mennesker, der har meget svært ved at leve op til konkurrencen. Hvad er det for idealer, der gør, at man siger, at konkurrence er sund? Tænk dog på, hvor mange tabere vi har. Tænk dog på, hvor mange tabere vi også har i idrætten, fordi folk bliver slået ud af konkurrencen. De kan ikke leve op til det. De kom ind glade og lykkelige og skulle være med til at spille fodbold eller lege med nogle af de andre i en eller anden idræt, men der går ikke ret længe, før de på grund af konkurrencen må ned med nakken.

Konkurrence kan godt være sundt for dem, der altid vinder, men det er sandelig usundt for mange af dem, der har svært ved at klare den.

(Kort bemærkning).

Inge Krogh (KrF):

Jeg har ikke medlidenhed med dem, der er i konkurrence, for de har sådan set valgt det selv. Som psykiater kan jeg aldrig lade være med at se på taberne. Det er et stort pres for mange, og jeg mener, at hvis støtten blev ordnet på den måde, jeg foreslår, så ville det tage noget af presset. Det ville ikke gøre konkurrencen eller indsatsen mindre, for jeg er ganske klar over, at det kan være sundt at yde en ganske speciel indsats, når man har evner til det.

Tinning (VS):

Jeg forstår i og for sig godt, at ministeren for kulturelle anliggender i dag har valgt at holde en lav profil. Det spørgsmål, vi har stillet ministeren for kulturelle anliggender, nemlig: består regeringens idrætspolitik i en kombination af nedskæringer i forhold til den organiserede breddeidræt og støtte til eliteidrætten, kan besvares enkelt og kortfattet. Det kan besvares med et ja.

Kulturministeren har heller ikke på noget tidspunkt antydnet, at det skulle forholde sig anderledes. Vi fik den velkendte grammofonplade: riget fattes penge, nogle må spare, det må idrætten også. Hr. Flemming Jensen supplerede med en bemærkning om, at var der

noget, der for alvor var trist her i livet, så var det at måtte skære ned på idrætten, men det var jo nødvendigt, tilføjede hr. Flemming Jensen, tro mod regeringens tradition.

Sjældent har en regering vel foretaget sig så meget og følt sig så trist ved det. Ikke desto mindre fortsætter den aldeles ufortrødent.

Så kunne man sige: det er der ikke noget at gøre ved. Netop derfor synes jeg, at indlægget fra hr. Larsen-Ledet var så interessant. Hr. Larsen-Ledet talte mange, synes jeg, smukke ord om idræt, kropsudfoldelse, folkelig idræt, glæden ved at røre sig, glæden ved at svede og alt det dér. Derfor er det synd, at det lige præcis er den almindelige motionsidræt, den folkelige idræt, der er blevet ramt af de besparelser, som fulgte nedskæringerne af bloktilskuddene.

Det er egentlig ikke for at være polemisk, men i et ærligt forsøg på at nå lidt klarhed, når jeg synes, det er nødvendigt at spørge hr. Larsen-Ledet: hvad skal vi gøre ved det? Hr. Larsen-Ledet kan godt se, at forholdene i Kolding, hvor man på den ene side giver flere hundredetusinde kroner til det professionelle fodboldhold og på den anden side lukker et af kommunens 2 offentlige svømmebade, ikke er så gode. Hr. Larsen-Ledet kan også sige: det håber vi ikke breder sig. Det tror jeg vi kan blive enige om. Jeg tror, vi er mange. Men det er jo ikke nok med håb og sådan noget. Jeg mener, vi er nødt til at diskutere, hvad vi gør ved det. Det er klart, at de nedskæringer på bloktilskuddene, som er lavet, kan vi ikke gøre så meget ved. Jeg synes, det er vigtigt, at specielt ordføreren for det radikale venstre forsøger at sige lidt mere om, hvad man kunne forestille sig at gøre ved det, for vi ved jo, at indlæggene fra regeringspartierne ordførere langt overvejende vil bestå i den sædvanlige plade med, at det er enormt trist og lige så enormt nødvendigt.

Jeg vil godt stille et enkelt direkte spørgsmål til ministeren for kulturelle anliggender. Det har jeg spurgt om én gang skriftligt, men nu gør jeg det altså også mundtligt. Mener ministeren, at kommunerne i dag har tilstrækkelig vejledning – det er altså med tryk på »tilstrækkelig vejledning« – med hensyn til lovligheden af at yde forskellige former for støtte til professionel idræt? Jeg har forstået på kulturministeren, at hun er helt enig i skrivelserne fra indenrigsministeriet.